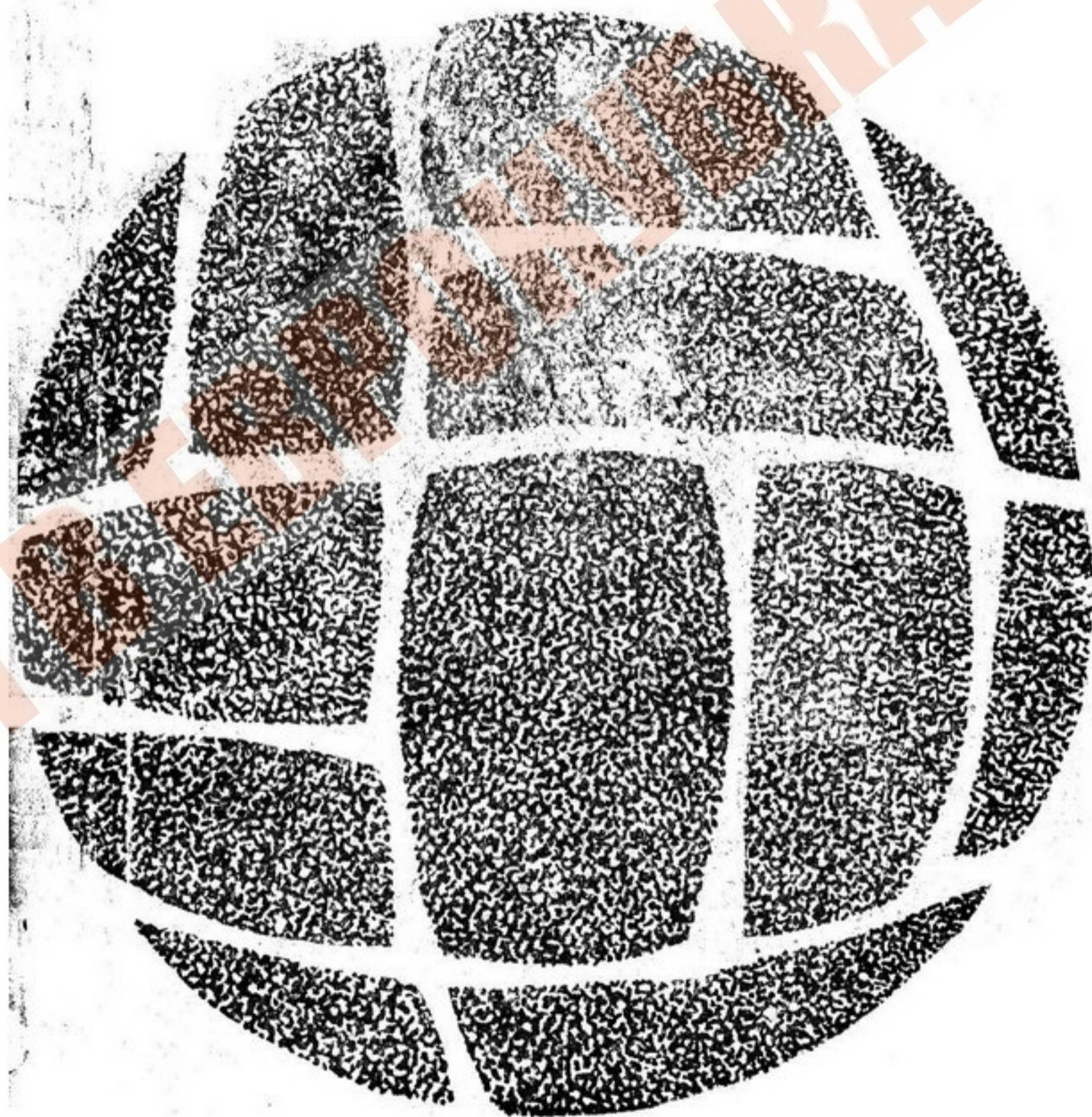

ДОВІДНИК-КАЛЕНДАР

24 коп.

1967 **ФУТБОЛ**

**XXIX
ЧЕМПІОНАТ
СРСР**

«ЗДОРОВ'Я»

ФУТБОЛ

Довідник-календар

$\frac{6-9-2}{161-67}$

КИЇВСЬКА КНИЖКОВА ФАБРИКА

1967

Кубок європейських чемпіонів

Початок розіграшу турніра, який дістав назву Кубка європейських чемпіонів, було покладено навесні 1955 року. Змагання проводяться за титул чемпіона клубів континенту. Кожна європейська країна має право заявити на участь у турнірі свого чемпіона. В усіх стадіях, крім фіналу, команди зустрічаються двічі (на своєму і на чужому полях).

Якщо суперники після двох зустрічей набрали однаково кількість очок, переможців визначають за співвідношенням м'ячів. Якщо і ці показники однакові, проводиться додатковий матч на нейтральному полі (в разі необхідності — з додатковим часом). Якщо і він не дасть результату, суддя тут же, на полі, кидає жерб. Після кожного туру розіграшу нові пари суперників визначають за допомогою жереба. Якщо фінальний матч після додаткового часу закінчується нічиєю, то призначається нова зустріч. Заміна у ході гри не дозволена.

Переможець одержує Кубок чемпіонів — срібну амфору, а гравці — одинадцять золотих медалей. Кубок перехідний, але команді, яка виграла його, крім того, вручають навечно копію призу. Команда, яка програла у фіналі, одержує одинадцять срібних медалей. Трете місце не розігрується.

Володар Кубка європейських чемпіонів автоматично дістає право виступати у наступному розіграші для захисту свого титулу. Крім володаря Кубка чемпіонів, у турнірі може виступати другий представник країни за умови, якщо він стане переможцем своєї національної першості.

Популярність Кубка європейських чемпіонів і кількість його учасників рік у рік зростають. Протягом п'яти перших розіграшів (1956—1960 рр.) звання найкращої клубної команди Європи незмінно завойовувала іспанська команда «Реал», яка, власне кажучи, являла

собою своєрідну збірну, складену з зірок південноамериканського і європейського футболу.

Після цього Кубком європейських чемпіонів двічі володіли португальська «Бенфіка» і тричі — італійські клуби: «Інтернаціонале» (два рази) та «Мілан» (один раз).

У нинішньому сезоні змагання за Кубок чемпіонів проводяться у дванадцятий раз. Поєдинки почали 33 команди. Ігри попереднього круга і $1/8$ фіналу визначили вісім учасників завершального етапу, яких жереб звів у такі пари:

«Селтик» (Шотландія) — «Войводіна» (Югославія);
«Інтернаціонале» (Італія) — «Реал» (Іспанія);
«Дукла» (Чехословаччина) — «Аякс» (Голландія);
«Червено знаме» (Болгарія) — «Лінфільд» (Півн. Ірландія).

Фінал відбудеться 25 травня в Ліссабоні.

Окремо слід сказати про виступи радянських футболістів у змаганнях за Кубок чемпіонів. Уперше в XII турнірі брали участь московські торпедівці, які завоювали звання чемпіонів СРСР у 1965 році. Жереб звів їх з італійською командою «Інтернаціонале» (Мілан). Дебют «Торпедс» був невдалий. Перша зустріч у Мілані закінчилася з рахунком 1 : 0 на користь італійців, а друга, у Москві — внічию (0 : 0). В боротьбу за Кубок чемпіонів у турнірі 1967—1968 рр. передбачають включитися динамівці Києва — чемпіони СРСР 1966 року.

Європейський міжнародний календар 1960 року збагатився ще на один цікавий турнір — розиграш Кубка володарів кубків європейських країн (Кубок кубків). Формула турніру така сама, як і в розиграші Кубка європейських чемпіонів. Правда, в попередньому розиграші (1965—1966 рр.) було застосовано новинку: в разі, коли суперники забили один одному однакову кількість м'ячів, перевагу віддають команді, яка була більш результативною на чужому полі. Це стало стимулом для агресивнішої гри в гостях. Цей принцип виправдав себе, і його хочуть запровадити також у наступному розиграші Кубка європейських чемпіонів.

Кубок кубків відзначається тим, що в кожному новому розиграші змінюються мало не всі учасники. Серед них було чимало сильних клубів, які належать до еліти європейського футболу. Протягом шести турнірів жодній команді не пощастило здобути Кубок кубків бодай двічі. Ним володіли італійська «Фіорентіна», іспанський «Атлетіко», португальський «Спортінг», двічі — англійці («Тоттенхем» і «Вест Хем») і один раз — західні німці («Боруссія», Дортмунд).

Сьомий розиграш Кубка кубків, який розпочався ще торік, вступає у вирішальну фазу. У чвертьфіналі жереб звів такі клуби: «Глазго Рейнджерс» (Шотландія) — «Реал» (Сарагоса, Іспанія); «Рapid» (Відень, Австрія) — «Байерн» (Мюнхен, ФРН); «Славія» (Софія, Болгарія) — «Серветт» (Женева, Швейцарія); «Вашаш» (Дьєр, Угорщина) — «Стандард» (Льєж, Бельгія). Фінал — 31 травня в Нюрнберзі.

Першим представником радянського футболу в розиграші Кубка кубків 1965—1966 рр. було, як відомо, київське «Динамо». Відсутність досвіду виступів у таких міжнародних турнірах з календарем «осінь — зима — весна», необхідність перебудувати всі звичні сезонні і

міжсезонні періоди — все це спричинилося до невдачі. Кияни, вигравши восени в північноірландського «Колрейна» та норвезького «Русенборга», вийшли до чвертьфіналу, але взимку не зуміли подолати шотландський «Селтик» (цей клуб згодом виграв першість Шотландії і нині успішно виступає в розиграші Кубка європейських чемпіонів).

Слідом за киянами в боротьбу за Кубок кубків вступив московський «Спартак». Перемігши белградський ОФК (3:1 і 3:0), москвичі вийшли до однієї восьмої фіналу, де їхнім суперником був віденський «Рапід». Зустріч у Москві закінчилася внічию (1:1), а в гостях спартаківці програли (0:1) і вибули з турніру.

В наступному, VIII розиграші Кубка кубків нашу країну представлятиме фіналіст Кубка СРСР 1966 року — московське «Торпедо».

Футбол

(календарь-справочник)

(на українском языке)

Редактор *Н. Я. Фірсель*
Техредактор *Е. П. Коробейникова*
Художник *О. В. Яценко*
Художній редактор *В. В. Терещенко*
Малюнки *А. Арутюнянца*
Коректори *Л. В. Пасемко, Л. О. Фіалова*

БФ 05200. Замовлення № 192. Тираж 100 000.
Підписано до друку 4/IV 1967 р. Обл.-видавн. арк. 6,47. Папір 70×90¹/₃₂. Паперових 2,5. Фіз. друк. арк. 5,0 (умовн. друк. арк. 5,85). Ціна 21 коп.
Надруковано з матриць Київської фабрики набору на Київській книжковій фабриці Комітету по пресі при Раді Міністрів УРСР, вул. Воровського, 24.